

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ
На шестнадесети май през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Димитринка КУПРИНДЖИЙСКА

Секретар: Детелина Витанова,
Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 674 по описа за 2016 година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.124 ал.1 от ГПК.

Производството е образувано по постъпила искова молба от адв.М.А.Й. в качеството му на Ликвидатор – представляващ ПК „Прогрес” с.Владимировци, обл.Разград, ул.”Места” №1, ЕИК *****, адрес за призоваване: гр. Разград, ул.”Цар Асен” № 2, ет.2, офис 10, против Х.И.М., ЕГН: ***** и С.Г.М., ЕГН: ***** ***, като моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответниците не са собственици на недвижимите имоти, описани в НА №46, том XII, рег.№4489, дело №599/2001г. на Нотариус Радомир Александров с рег.№254 на НК, НА №77, том II, рег.№1300, дело №230/2003г. на Нотариус Радомир Александров с рег.№254 на НК и НА №179, том II, рег.№2183, дело №304/2014г. на Нотариус Радомир Александров с рег.№254 на НК, както и на основание чл. 537 ал. 2 ГПК да бъдат отменени посочените нотариални актове.

Твърди, че с първите два нотариални акта ответникът Х.М., действащ в качеството си на председател на ПК „Прогрес” с.Владимировци, неправомерно е продал на ответницата С.М., негова съпруга, описаните в тях недвижими имоти. Счита, че протоколите от заседанията на УС на кооперацията, на които се е взело решение за продажба на имуществото, били фалшифицирани. В този период кооперацията била недействаща, непререгистрирана и не била обявена в ликвидация, събрания на УС не били свиквани, нито пък са постъпвали средства от тези продажби по банковите сметки на кооперацията.

По отношение на третият имот, описан в третият нотариален акт, ищецът твърди, че ответницата С.М. неоснователно и незаконосъобразно била придобила по давностно владение кооперативно имущество. Претендира и за сторените в производството разноски

В с.з. процесуалните представители на ищеца– ликвидаторът адв.М.Й. и упълномощения от него адв.С.Й. ***, поддържат така депозираната първоначална искова молба, като излагат подробни съображения в писмени бележки.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК ответниците Х.М. и С.М., действащи чрез адв.Е.К. от АК – С, депозират такъв, като счита исковите за допустими, но неоснователни. Оспорва исковите и обстоятелствата, описани в исковата молба. Правят и възражение за изтекла придобивна давност по отношение на имотите, описани в исковата молба. Счита, че за първите два имота са налице валидни правни сделки, които са породили своите правни последици, поради което ответниците се явявали добросъвестни приобретатели. Посочва, че нито един от контролните органи на кооперацията прец процесния период не е направил възражение или искане за отмяна на решенията на УС на ПК, свързани с процесните имоти, предмет на покупко-продажбите. Освен това се позовава и на изтекла в тяхна полза придобивна давност по отношение на първия имот считано от 29.11.2001г. и по отношение на втория имот, считано от 14.05.2003г. По отношение на третият имот твърди, че същият никога не е бил собственост на кооперацията, не е бил придобиван от нея и не е бил заприхождаван като дълготраен материален актив. Също претендира за разноските по делото.

В с.з. ответницата С.М. не се явява. Явяват се ответникът Х.М. и упълномощения от двамата адв.К., като поддържа изцяло писмения отговор и излага подробни съображения в писмени бележки.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установи поделото, че двамата ответници са съпрузи, като Х.И.М. е бил председател на ищцовата кооперация от 1992г. до 10.12.2015г., когато за нейн ликвидатор е бил назначен М.А.Й..

През 2000г., с два нотариални акта за собственост на недвижим имот, придобит по давност, съответно № 46, том 1, рег. № 2218, дело № 282 от 18.08.2000г. и № 47, том 1, рег. № 2219, дело № 283 от 18.08.2000г. – и двата на нотариус Радомир Александров, рег. № 254 на НК, на ПК“Прогрес“ с.Владимировци е признато право на собственост на основание давностно владение върху следните недвижими имоти: „Дворно място, находящо се в чертите на с.Владимировци, Разградска област, цялото от 1058 кв.м., съставляващо парцел XIII в квартал 34 по плана на селото, заедно с построената в имота масивна сграда – фурна, при съседни: от трите страни улица и собствен имот“ и „Дворно място, находящо се в чертите на с.Владимировци, Разградска област, цялото от 1313 кв.м., съставляващо парцел XII в квартал 34 по плана на селото, заедно с построените в имота две масивни сгради, двуетажна масивна сграда и три полумасивни сгради, при съседни: от двете страни улица и собствен имот“.

С Протокол от 28.08.2001г. Управителният съвет на ПК „Прогрес“ с.Владимировци е взел решение и е възложил на председателя на кооперацията, да продаде на лица, каквито намери за добре, на по оценка изготвена от лицензиран оценител, следния недвижим имот – Сладкарски цех, бивш млекопункт, месарски магазин, навес, сладкарница и бившия хранителен магазин, и съответните идеални части от дворното място – УПИ парцел XII в кв.34 по плана на с.Владимировци, общо с площ 1278 кв.м., прилежащи към сградите.

С НА за покупко-продажба № 46, том 12, рег.№ 4489, дело № 599 от 29.11.2001г. на нотариус Радомир Александров, рег. № 254 на НК, ПК“Прогрес“ с.Владимировци е продала на ответницата С.М. следният свой недвижим имот: „Поземлен имот, находящ се в чертите на с.Владимировци, ул.“Места“ № 1, с площ от 1278 кв.м., съставляващо парцел XII в кв.34, заедно с построените в имота: 1.Полумасивна едноетажна сграда – бивш магазин за месо, със застроена площ 71.10кв.м. и долепения към сградата навес със застроена площ 41.40кв.м., 2.Едноетажна полумасивна сграда, преустроена в цех за сладкарски изделия, със застроена площ 73.92кв.м. и 3. Две помещения – сладкарница и хранителен магазин, с обща застроена площ от 203.70кв.м., представляваща част от полумасивна едноетажна сграда, при граници и съседни: от три страни улица и парцел XIII“, за сумата от 9 700.00лв.

С Протокол от 23.04.2003г. Управителният съвет на ПК „Прогрес“ с.Владимировци е взел решение и е възложил на председателя на кооперацията, да продаде на лица, каквито намери за добре, на цена от 6800лв. следния недвижим имот – Магазин, склад, ½ ид.ч. от фурната и съответните идеални части от дворното място – УПИ парцел XIII в кв.34 по плана на с.Владимировци, общо с площ 1058 кв.м., прилежащи към сградите.

С НА за покупко-продажба № 77, том 2, рег.№ 1300, дело № 230 от 14.05.2003г. на нотариус Радомир Александров, рег. № 254 на НК, ПК“Прогрес“ с.Владимировци е продала на ответницата С.М. следният свой недвижим имот: „2/3 ид.ч. от Поземлен имот с начин на ползване дворно място, находящо се в чертите на с.Владимировци, ул.“Места“ № 3, с площ от 1058 кв.м., съставляващо парцел XIII в кв.34, ведно с изключителното право на собственост върху построените в имота – самостоятелен обект - магазин, с площ 25 кв.м. и самостоятелен обект – склад с площ 49кв.м., построени в североизточната част на имота и ½ ид.ч. от самостоятелен обект - фурна, при граници и съседни: от три страни улица и парцел XII в кв.34“ за сумата от 6800лв.

С Постановление № 8611/2002/005312/25.04.2005г. на публичен изпълнител при РД – Варна на Агенция за държавни вземания на С.М. е възложен следния недвижими имот: „1/3 ид.ч. от позелне имот, находящ се в село Владимировци, ул.“Места“ № 3, общ.Самуил, парцел XIII, квартал 34, с площ 1058кв.м., ведно с правото на собственост върху построения в имота – ½ ид.ч. от самостоятелен обект – сграда – фурна, със застроена площ от 130кв.м., граници – изток-ул.“Места“, запад – улица, север – имот на С.Г.М. и юг- имот на С.Г.М..

С НА за собственост върху недвижим имот, придобит по давност № 179, том 2, рег.№ 2183, дело № 304 от 18.03.2014г. на нотариус Радомир Александров, рег. № 254 на НК, е признато,че ответницата С.М. е собственик по давностно владение върхуследните недвижими имоти: „1. Сграда № 11449.73.327.5 със застроена площ 46кв.м., с начин на ползване друг вид обществена сграда, при граници и съседни: от юг – незастроено дворно място на имота, от запад – сграда № 11449.73.327.7, от север сграда № 11449.73.327.6 и от север и изток – сграда № 11449.73.327.17; 2. Сграда № 11449.73.327.9 със застроена площ 141кв.м., с начин на ползване друг вид производствена, складова инфраструктурна сграда, при граници и съседни: от четири

страни незастроено дворно място на имота, застроени в поземлен имот с начин на трайно предназначение – урбанизирана и начин на трайно ползване – за търговски обект, комплекс, находящ се в чертите на село Владимировци, ул.“Места“ № 1, 3, община Самуил, обл.Разград, за който по кадастрална карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-27/11.06.2007г. на Изпълнителния директор на АК, е отреден поземлен имот № 11449.73.327, с площ 4506 кв.м., при съседи: имоти с №№ 11449.73.326, 11449.73.196, 11449.73.954, 11449.73.948“.

Видно е от Заповед № ДС – 65/18.12.2012г. на Областен управител на Област Разград, че за УПИ XII и УПИ XIII – и двата в кв. 34 по плана за регулация на с.Владимировци, Община Самуил, утвърден със Заповед № 687 от 1981г. са били издадени АДС № 96/31.03.1961г. и АДС № 97/31.03.1961г. (л.13 и л.76). Тези два акта, заедно с АДС № 98/31.03.1961г., са приложени към заключението по назначената СТЕ и от тях е видно, че първият парцел (парцел IV в кв. 60 по плана от 1932г.) е бил с площ 2000кв.м., а вторият (парцел VI в кв. 60 по плана от 1932г.)– с площ 1180 кв.м. Третият АДС касае парцел VII в кв. 60 по плана от 1932г. и е с площ 1250кв.м. И в трите АДС е отбелязан, че бивш собственик на имотите е бил Общински народен съвет с.Владимировци.

На 01.09.2016г.е издаден АЧОС № 2545 на Община Самуил, с който поземлен имот с № 11449.73.327,находящ се в с.Владимировци, общ.Самуил, ул.“Места“ № 1, 2, с площ 4507кв.м. е обявен за частна общинска собственост. В последствие е нанесена забележка в акта, като е отбелязано, че на основание Заповед №820/22.11.2017г. на Кмета на Община Самуил и съд.решение № 208/09-.07.2017г. на ИРС от имота се отписват 2336кв.м. и се предават на С.Г.М..

Според заключението на вещото лице по назначената по делото СТЕ настоящият поземлен имот с идентификатор № 11449.73.327 по КККР на с.Владимировци е идентичен с поземлен имот № 327, кв. 34, представляващ част от парцел III, част от парцел VII, улица, парцел XII и от парцел XIII по дворищно регулационния план на селото от 1981г. В имота има построени 16 сгради. При направена съпоставка между имотите и сградите, описани в НА № 46/2001г.пи НА № 77/2003г. и сега действащите КККР на с.Владимировци, вещото лице е установило следното:

1. Описаните в НА № 46/2001г. имоти отговарят на следните имоти по кадастралната карта – парцел XII в кв.34 с площ 1278кв.м. е част от ПИ с № 11449.73.327 с площ 4507кв.м.; полумасивната сграда – бивш магазин за месо с площ 71.10кв. и долепения до нея навес с площ 41.10кв.м. е сграда с идентификатор 11449.73.327.2 със застроена площ 88кв.м.; едноетажна полумасивна сграда – сладкарски цех, с площ 73.92кв.м. е част от сграда с идентификатор 11449.73.327.7 със застроена площ 148кв.м.; две помещения – сладкарница и хранителен магазин с обща площ 203.70кв. са част от сграда с идентификатор 11449.73.327.6 със застроена площ 126кв.м.

2. Описаните в НА № 77/2003г. имоти отговарят на следните имоти по кадастралната карта – 2/3 ид.ч от парцел XIII в кв.34 с площ 1058кв.м. е част от ПИ с № 11449.73.327 с площ 4507кв.м.; самостоятелен обект – магазин с площ 25кв.м. и самостоятелен обект – склад, с площ 49кв.м първоначално не са установен на място от вещото лице, в с.з. същото допълва, че с оглед на тяхното местонахождение същите най вероятно се намират и представляват част от площта на сграда с идентификатор 11449.73.327.1 – фурна с площ 337кв.м.; ½ ид.ч. от самостоятелен обект – фурна представлява ½ ид.ч. от сграда с идентификатор 11449.73.327.1.

В производството по делото ищците са направили съдебни и деловодни разноски в общ размер на 1870.00лв. - за дължима ДТ - 1020.00лв., за адвокатско възнаграждение - 400.00лв. и за възнаграждение на вещо лице – 450.00лв.

Ответниците са направили деловодни разноски в размер на 830.00лв. за адвокатско възнаграждение

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск за установяване със сила на присъдено нещо по отношение на ответниците, че същите не са собственици на описаните в НА за покупко-продажба № 46, том 12, рег.№ 4489, дело № 599 от 29.11.2001г. на нотариус Радомир Александров, рег. № 254 на НК, НА за покупко-продажба № 77, том 2, рег.№ 1300, дело № 230 от 14.05.2003г. на нотариус Радомир Александров, рег. № 254 на НК и НА за собственост върху недвижим имот, придобит по давност № 179, том 2, рег.№ 2183, дело № 304 от 18.03.2014г. на нотариус Радомир Александров, рег. № 254 на НК, намира правното си основание в разпоредбата на чл.124 ал.1 от ГПК - отрицателен установителен иск, с който ищецът се стреми да докаже, че определено право, в случая правото

на собственост на ответниците върху процесните имоти, не съществува. Същият е предявени от надлежна срещу надлежна страна. Като обусловен от изхода по главния иск е предявен и акцесорен такъв с правно основание чл.537, ал.2 от ГПК за отмяна на процесните три нотариални акта.

Разгледан по същество установителният иск е недопустим в една част, касаеща НА № 179 от 18.03.2014г. и неоснователен в останалата част, касаеща НА № 46/2001г. и НА № 77/2003г.

Съгласно задължителната съдебна практика, обективизирана в ТР № 8 от 27.11.2013г. на ВКС по тълк.д. № 8/2012г., ОСГТК, правният интерес при отрицателния установителен иск за собственост или друго вещно право се поражда от твърдението за наличие на притежавано от ищеца, различно от спорното, право върху същия обект, чието съществуване би било отречено или пораждането, респективно упражняването му би било осуетено от неоснователната претенция на насрещната страна в спора. Интерес от отрицателния установителен иск за собственост може да е налице, когато ищецът заявява самостоятелно право върху вещта, както и при конкуренция на твърдени от двете страни вещни права върху един и същ обект.

Всяка страна, независимо от процесуалното си качество, следва да установи фактите и обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. При отрицателния установителен иск за собственост и други вещни права ищецът доказва твърденията, с които обосновава правния си интерес. Той следва да установи наличието на свое защитимо право, засегнато от правния спор, като докаже фактите, от които то произтича. Въпросът за евентуалното наличие, респективно липсата на самостоятелно право на ищеца е свързан с преценката на съда за правния интерес от установяването, т.е. за допустимостта на иска като абсолютна процесуална предпоставка за разглеждането му, но не е част от предмета на претенцията. Наличието на правен интерес се преценява конкретно, въз основа на обосновани твърдения, наведени в исковата молба, като при оспорването им ищецът следва да докаже фактите, от които те произтичат. Съдът е длъжен да провери допустимостта на иска още с предявяването му и да следи за правния интерес при всяко положение на делото. Когато констатира, че ищецът няма правен интерес, съдът прекратява производството по делото, без да се произнася по основателността на претенцията – дали ответникът притежава или не претендираното от него и отричано от ищеца вещно право.

В настоящия случай ищецът твърди в исковата молба, че ответницата С.М. неоснователно и незаконосъобразно е придобила по давност имуществено на кооперацията, описано в НА № 179/2014г., но тези твърдения са оспорени от ответниците. В писмения си отговор те възразяват, че недвижимите имоти, описани в процесния нотариален акт никога не са били собственост на кооперацията, не са придобивани от ищеца и не са заприхождавани като дълготраен актив. Напротив, ответниците доказват с гласни доказателства – показанията на свидетелите М.М., М.М., Ниязи Юмер и В.А., че владеят процесните сгради като отглеждат в тях животни почти 20 години, още от 1994г. Дори и да се приеме, че тези сгради са били държавна собственост, след отпадане на ограничението за придобиване по давност на имоти частна държавна собственост в редакцията на чл. 86 ЗС от 19.04.1996г., към 18.03.2014г. (датата на съставяне на НА №179/2014г.) в полза на ответниците вече е била изтекла 10-годишната придобивна давност. При това положение в тежест на ищеца е да докаже фактите, от които произтичат твърденията му, че процесните имоти са собственост именно на кооперацията. Доказателства в тази насока обаче не бяха представени и събрани по делото. С оглед на изложеното за съда се налага извода, че за ищеца липсва правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск спрямо ответниците по отношение на двата имота, описани в НА № 179/2014г., поради което производството в тази му част следва да бъде прекратено поради недопустимост на иска.

По отношение на имотите, описани в НА №46/2001г. и НА № 77/2003г. за ищецът е налице правен интерес, доколкото от представените и приети по делото като писмени доказателства НА №46/2000г. и НА № 47/2000г. е видно, че описаните в тях имоти са идентични с имотите в двата спорни нотариални акта и именно с тях кооперацията обосновава своето право на собственост върху процесните имоти, респективно интереса си да отричат правото на собственост на ответниците. При наличието на правен интерес у ищеца, в тежест на ответниците е да докажат съществуването на отричаното от ищеца право на собственост. В настоящият случай съдът счита, че ответниците успяха да докажат при пълно главно доказване, че именно те са обособеници на имотите, описани в двата процесни нотариални акта. Ищецът възразява, че тъй като не е имало решение на Общото събрание на кооперацията за продажба на нейни имоти и в тази връзка Управителният съвет не е имал правомощието да възлага на председателя (към него момент това е бил именно ответникът Х.М.) да продава процесните имоти, то двете сделки за

покупко-продажба на недвижими имоти, обективирани в НА №46/2001г. и НА № 77/2003г. са недействителни. Освен това твърди, че двата протокола от 2001г. и 2003г. на Управителния съвет били фалшиви, но не е поискал откриване на процедура по оспорване истинността на документ, поради което същите са приети към доказателствата по делото.

Ответниците от своя страна се позовават на изтекла в тяхна полза придобивна давност по отношение на процесните имоти. По своята правна същност придобивната давност съставлява упражнявано от несобственик владение върху определена вещ, продължило в определен от закона срок, след изтичането на който се придобива правото на собственост. Фактическият състав на придобивната давност изисква наличие на владение, което да е явно /да не е установено и поддържано чрез насилие или скрит начин/ и непрекъснато. Самото владение е установено фактическо господство върху определена вещ с намерението да се свои. За да се признае на едно физическо лице правото на изключителна собственост по отношение на един отчасти или изцяло чужд недвижим имот, разпоредбата на чл.79 ЗС изисква претендиращият несобственик да е упражнявал фактическа власт по отношение на конкретната вещ /corpus/ в продължение на 5, респективно 10 години за недобросъвестен владеец, без противопоставяне от страна на титуляра на правото на собственост и без прекъсване за време по-дълго от 6 месеца, както и да е демонстрирал по отношение на невладеещия собственик на вещта поведение, което несъмнено да сочи, че упражнява собственическите правомощия единствено за себе си /animus/. Само доколкото елементите на фактическия състав на чл.79, ал.1 ЗС са налице по отношение на претендиращото собствеността лице, и то установени при едно пълно и пряко доказване в хода на процеса, позоваването на изтекла придобивна давност за конкретен недвижим имот може да бъде уважено.

В случая видно е от събраните писмени и гласни доказателства, че ответниците са владеели двата имота без прекъсване и до настоящия момент от 2001г, респективно 2003г., като са получили същите по силата на двете сделки, обективирани в НА №46/2001г. и НА № 77/2003г. За този период никой не е обезпокоявал владението им и не е заявявал претенции за тези имоти, поради което, дори и да се приеме, че двете сделки са недействителни, към датата на подаване на исковата молба – 24.08.2016г. в полза на ответниците е изтекла 10-годишната придобивна давност и те са станали собственици на спорните имоти на самостоятелно, оригинално придобивно основание.

Нещо повече, служебно известно е на съда, че през 2016г. ответницата С.М. *** искова молба с правно основание чл. 124 ал. 1 ГПК, с която претендира право на собственост по отношение на 2336/4507 ид.ч. от имот с идентификатор 11449.73.327, находящ се в с.Владимировци, ул."Места" № 1, 3, обосновавайки претенцията си именно с процесните НА №46/2001г. и НА № 77/2003г. и Постановление за възлаганена недвижими имот № 8611/2002/005312, издадено от РД - Варна, АДВ. По образуваното гр.д.№ 949/2016г. по описа на РС – Исперих съдът се е произнесъл с влязло в сила Решение № 208 от 09.07.2017г. (*което е публично достъпно на сайта на РС – Исперих*), с което е уважил изцяло иска на С.М. и е приел за установено, че тя е собственик на 2336/4507 ид.ч. от поземлен имот с идентификатор 11449.73.327. Това решение е постановено след завеждане на исковата молба по настоящото дело, но доколкото съгласно разпоредбата на чл. 235 ал. 3 ГПК съдът е длъжен да вземе предвид и фактите, които са настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право, а и съгласно разпоредбата на чл. 297 ГПК влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил и за всички съдилища, учреждения и общини в България, настоящия съдебен състав приема за категорично доказано от странана ответниците право на собственост върху процесната част от дворното място.

С оглед на обстоятелството, че ответниците доказаха при пълно главно доказване правото си на собственост върху имотите, описани в НА №46/2001г. и НА № 77/2003г., за съда се налага извода, че отрицателния установителен иск на ищеца в тази му част е неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

По отношение на направеното от ищеца искане - да бъдат отменени НА №46/2001г., НА № 77/2003г. и На №179/2014г. следва да се отбележи следното: Постоянна е съдебната практика, че това искане е допустимо само по отношение на констативните нотариални актове, но не и по отношение на нотариални актове, в които се обективират правни сделки. Доколкото от посочените в исковата молба нотариални актове само единият, този под №179/2014г. е констативен, искането е допустимо само по отношение на него, а по отношение на останалите два нотариални акта - НА №46/2001г. и НА № 77/2003г., същото се явява недопустимо и следва да бъде прекратено. Поради изложените вече съображения обаче за недопустимост на иска в

частта, касаеща именно НА № 179/2014г., то искането по чл. 537 ал. 2 ГПК, като обусловено от изхода на главния иск, следва да бъде прекратено и в тази му част.

При горния изход на делото и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът дължи на ответниците претендираните от тях направени по делото разноски в размер на 830.00 лева за адвокатско възнаграждение.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№ 674/2016г. по описа на РС – Исперих, В ЧАСТТА, с която ПК „Прогрес” с.Владимировци, обл.Разград, ул.”Места” №1, ЕИК:116008633 предявява иск срещу Х.И.М., ЕГН: ***** и С.Г.М., ЕГН: ***** ***, за признаване на установено, че ответниците не са собственици на недвижимите имоти, описани в НА № 179, том II, рег.№2183, дело №304/2014г. на Нотариус Радомир Александров с рег.№254 на НК - „1. **Сграда № 11449.73.327.5** със застроена площ 46кв.м., с начин на ползване друг вид обществена сграда, при граници и съседи: от юг – незастроено дворно място на имота, от запад – сграда № 11449.73.327.7, от север сграда № 11449.73.327.6 и от север и изток – сграда № 11449.73.327.17 и **2.Сграда № 11449.73.327.9** със застроена площ 141кв.м., с начин на ползване друг вид производствена, складова инфраструктурна сграда, при граници и съседи: от четири страни незастроено дворно място на имота, застроени в поземлен имот с начин на трайно предназначение – урбанизирана и начин на трайно ползване – за търговски обект, комплекс, находящ се в чертите на село Владимировци, ул.”Места“ № 1, 3, община Самуил, обл.Разград, за който по кадастрална карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-27/11.06.2007г. на Изпълнителния директор на АК, е отреден поземлен имот № 11449.73.327, с площ 4506 кв.м., при съседи: имоти с №№ 11449.73.326, 11449.73.196, 11449.73.954, 11449.73.948“, като НЕДОПУСТИМО.

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл. 124 ал. 1 ГПК, искът на ПК „Прогрес” с.Владимировци, обл.Разград, ул.”Места” №1, ЕИК 116008633 срещу Х.И.М., ЕГН: ***** и С.Г.М., ЕГН: ***** ***, В ЧАСТТА, с която се иска да се за признае за установено, че ответниците не са собственици на недвижимите имоти, описани в:

1. НА № 46, том XII, рег. №4489, дело № 599/2001г. на Нотариус Радомир Александров с рег.№254 на НК - „*Поземлен имот*, находящ се в чертите на с.Владимировци, ул.”Места“ № 1, с площ от 1278 кв.м., съставляващо парцел XII в кв.34, заедно с построените в имота:
1. Полумасивна едноетажна сграда – бивш магазин за месо, със застроена площ 71.10кв.м. и долепения към сградата навес със застроена площ 41.40кв.м., 2.Едноетажна полумасивна сграда, преустроена в цех за сладкарски изделия, със застроена площ 73.92кв.м. и 3. Две помещения – сладкарница и хранителен магазин, с обща застроена площ от 203.70кв.м., представляваща част от полумасивна едноетажна сграда, при граници и съседи: от три страни улица и парцел XIII“, **а по КKKP**, одобрени със Заповед № РД-18-27/11.06.2007г. на изпълнителния директор на АК, последно изменение със Заповед КД-14-17-136/18.06.2013г. на Началника на СГКК – Разград – *1278/4507 ид.ч. от поземлен имот* с начин на трайно предназначение – урбанизирана и начин на трайно ползване – за търговски обект, комплекс, находящ се в чертите на село Владимировци, ул.”Места“ № 1, 3, община Самуил, обл.Разград, с идентификатор № 11449.73.327, с обща площ 4507 кв.м., при съседи: имоти с №№ 11449.73.196, 11449.73.904, 11449.73.954, 11449.73.326, 11449.73.948; *сграда с идентификатор 11449.73.327.2*, със застроена площ 88кв.м., предназначение: Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда; част от *сграда с идентификатор 11449.73.327.7* със застроена площ 148кв.м., предназначение: Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда; част от *сграда с идентификатор 11449.73.327.6* със застроена площ 126кв.м., предназначение: Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда “ и
2. НА № 77, том II, рег.№ 1300, дело №2 30/2003г. на Нотариус Радомир Александров с рег.№ 254 на НК - „*2/3 ид.ч. от Поземлен имот* с начин на ползване дворно място, находящо се в чертите на с.Владимировци, ул.”Места“ № 3, с площ от 1058 кв.м., съставляващо парцел XIII в кв.34, ведно с изключителното право на собственост върху построените в имота – самостоятелен обект - магазин, с площ 25 кв.м. и самостоятелен обект – склад с площ 49кв.м., построени в североизточната част на имота и ½ ид.ч. от

самостоятелен обект - фурна, при граници и съседни: от три страни улица и парцел XII в кв.34“, **а по КKKP**, одобрени със Заповед № РД-18-27/11.06.2007г. на изпълнителния директор на АК, последно изменение със Заповед КД-14-17-136/18.06.2013г. на Началника на СГКК – Разград – част от *поземлен имот* с начин на трайно предназначение – урбанизирана и начин на трайно ползване – за търговски обект, комплекс, находящ се в чертите на село Владимировци, ул.“Места“ № 1, 3, община Самуил, обл.Разград, с *идентификатор № 11449.73.327*, с обща площ 4507 кв.м., при съседни: имоти с №№ 11449.73.196, 11449.73.904, 11449.73.954, 11449.73.326, 11449.73.948 и *½ ид.ч. от сграда с идентификатор 11449.73.327.1*, застроена площ 337кв.м., предназначение: Сграда за търговия”, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№ 674/2016г. по описа на РС – Исперих по искането с правно основание чл. 537 ал. 2 ГПК, за отмяна на НА №46, том XII, рег.№4489, дело №599/2001г. на Нотариус Радомир Александров с рег.№254 на НК, НА №77, том II, рег.№1300, дело №230/2003г. на Нотариус Радомир Александров с рег.№254 на НК и НА №179, том II, рег.№2183, дело №304/2014г. на Нотариус Радомир Александров с рег.№254 на НК, като НЕДОПУСТИМО.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК, Хюсеин М. Мурад, ЕГН:***** и Росица Христова Младенова, ЕГН: ПК „Прогрес“ с.Владимировци, обл.Разград, ул.”Места” №1, ЕИК 116008633, ДА ЗАПЛАТИ на Х.И.М., ЕГН: ***** и С.Г.М., ЕГН: ***** сумата от **830.00(осемстотин и тридесет) лева** за направените по делото разноски.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: